

Gods gerechtigheid en “Zijn werken”

Een verklaring van Romeinen 1:18–20

door Marc Ambler, 13-8-2013, <http://creation.com/god-justice-creation>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Oprechte christenen stellen vaak de vraag wat er gebeurt met hen die het Evangelie nooit gehoord hebben.¹ Niet-gelovigen stellen het ook vaak als een uitdaging dat een rechtvaardige God iemand veroordeelt die nooit de gelegenheid had om te reageren op de boodschap van redding. De Bijbel bevestigt op vele plaatsen het feit dat wij allen onder de toorn van God liggen en dat we enkel kunnen gered worden door genade door geloof in Gods voorziene redding, mogelijk gemaakt door het offer van Zijn Zoon Jezus Christus. Jezus zei: “Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God” (Johannes 3:18). Zo, hoe kon God dezen veroordelen die nooit gehoord hebben van de “weg” naar redding en toch rechtvaardig zijn?

Een belangrijk deel van het antwoord op deze vraag wordt gevonden in Paulus’ brief aan de Romeinen. Na gezegd te hebben dat het Evangelie van Christus “een kracht van God [is] tot zaligheid voor ieder die gelooft” (Romeinen 1:16), gaat Paulus door met te verklaren waarom, los van Christus, God het menselijke ras rechtens kan veroordelen. In Hebreeën 11:6 lezen we van een noodzakelijke eerste stap in de redding, namelijk dat “wie tot God komt, moet geloven dat Hij is”. Sommigen beweren dat zelfs deze minimalistische eerste stap een zo goed als onmogelijke “vraag” is - waar is er enig bewijs voor God? Hoe kan ik berispt worden voor niet te geloven in Hem als er zo weinig bewijs is - waarom onthult Hij Zichzelf niet? Maar Paulus leert dat in feite Zijn bestaan, en zelfs sommige dingen van Zijn kenmerken, vanzelfsprekend zijn in de natuur:

“18 Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken,

19 omdat wat van God gekend kan worden, hun bekend is. God Zelf heeft het hun immers geopenbaard.

20 Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn” (Romeinen 1:18-20).

¹ Hierover is al een artikel verschenen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/nietbereikt.pdf>.

Hij beschrijft hoe mensen ervoor gekozen hebben de waarheid over/van God te onderdrukken, en God niet willen erkennen: “mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken” (vers 18). Paulus lijkt aan te geven dat op een bepaald niveau, allen zich bewust zijn van deze onderdrukking van de waarheid, wat één reden is waarom het gerechtigd is hen te veroordelen.

Paulus zegt ook dat er iets is met betrekking tot Gods schepping en Zijn vakmanschap, dat het voor mensen vanzelfsprekend maakt Zijn Goddelijkheid te erkennen zodat zij zonder excuus zijn voor hun ongelof. Dit wil zeggen: het rechtvaardigt en verdedigt Gods oordeel over alle mensen wegens hun zonden.

Wie zijn zij die niet te verontschuldigen zijn, gebaseerd op de criteria die Paulus in deze verzen opgeeft? De frase “sinds de schepping van de wereld” (vers 20) maakt duidelijk dat de opening naar kennis van God heeft bestaan sinds de schepping zelf. Deze verklaring diskwalificeert ook het idee dat “de schepping van de wereld” miljoenen jaren vóór de komst van de mensheid plaatsvond. Nee, *sinds de schepping* is “hun bekend” (vers 18), en dat betekent manifest, evident, erkend of gekend zijn.[2]. En er is nog een Schriftplaats waar het duidelijk is dat van bij de dageraad van het universum er mensen waren, in de scheppingsweek, zoals Jezus het stelde in Markus 10:6: “Maar vanaf het begin van de schepping heeft God hen mannelijk en vrouwelijk gemaakt”. Niet miljoenen jaren nadien, als een nakomertje tegen het eind van een erg lang creatief proces.[3]

Het is onze waarneming dat “uit Zijn werken gekend en doorzien” (vers 20), ons moet leiden tot het accepteren van een machtig, goddelijk wezen. Al onze ervaringen in het leven leiden tot de intuïtie dat als wij ontwerp, doel, informatie, wet en orde vinden, deze voortkomen uit persoonlijke intelligentie en doel. Dit was Paley’s argument in zijn boek *Natural Theology*. [4]

Velen hebben getracht het argument te weerleggen dat ontwerp in een object logischerwijs een Creator impliceert die “het object doorgrondt en het gebruik ervan heeft ontworpen”. [5] Door te wijzen naar echte of waargenomen onvolmaaktheden of verstoorde werkingen beweren deze mensen dat dit bewijst dat het niet ontworpen was. Dit is een errante (zowel als volkomen) nonsens!

Als het horloge van Paley, dat gevonden werd op het platteland, de tijd niet juist weergaf, of gestopt was wegens zand in het mechanisme, zou dit dan als bewijs kunnen genomen worden dat het niet ontworpen zou zijn? Het argument van inefficiëntie of verstoorde werking vóóronderstelt juist ontwerp. Een horlogemaker zou naar dit horloge kijken en overwegen hoe het zou moeten gerepareerd worden, en het daarna herstellen. Het idee dat iets dat “defect” is niet ontworpen is, is onlogisch. En in elk geval geeft een wereldbeschouwing gebaseerd op Genesis, een krachtige reden waarom de dingen “defect” zijn, namelijk de Zondeval en de daarop volgende Vloek over de schepping.

Doel en ontwerp zijn altijd evident geweest in het universum maar de laatste paar honderd jaren hebben de mensheid in staat gesteld om in toenemende mate dieper te kijken in de natuur van materie, ruimte en leven, en we zijn geconfronteerd geweest met meer en meer ontwerp, complexiteit en informatie. Op de basis van onze kennis en ervaring van oorzaak en gevolg zouden we moeten weten dat er een Opperste Wezen zou moeten zijn Die onze aanbidding en gehoorzaamheid toekomt.

Dit is waarom evolutionisten met opzet en bewust een Schepper ontkennen: al hun observaties en levenservaringen vertellen hen dat bepaalde objecten zijn ontworpen, maar “omdat het hun niet goeddacht God te erkennen” (Romeinen 1:28) moeten zij het bewijs van hun eigen ogen ontkennen. In zekere zin ontkennen zij de observaties van precies die wetenschap die zij claimen te vertegenwoordigen. Dit is waarom een briljant wetenschapper zoals Francis Crick zegt: “biologen moeten constant in gedachten houden dat wat zij zien niet ontworpen is”. [6] Als u constant uzelf een leugen blijft voorhouden, kan u die gaan geloven, en dan is er geen hoop meer.

Kan u zich inbeelden wat atheïsten zou maken van een creationistische wetenschapper die tot zijn collega’s zegt: “we moeten constant in gedachten houden dat wat wij zien ontworpen is”? Wij hebben geen behoefte aan het overtuigen van onszelf wanneer ontwerp vanzelfsprekend is. Dit is de reden waarom Richard Dawkins voor altijd “Berg Onwaarschijnlijk” [7] moet beklimmen, en nooit de top bereikt omdat het in feite “Berg Onmogelijk” is die hij poogt te beklimmen. Het gebruik van het persoonlijke voornaamwoord “Hem” in vers 20 suggereert zelfs dat mensen er zich van bewust moeten zijn dat “Zijn Goddelijkheid” persoonlijk is. Hij wil connecteren met mensen, en een acceptatie van het getuigenis van de schepping kan leiden tot een relatie met Hem, overeenkomstig de

voorzienigheid van God en de verdienste van de verzoenende dood van Zijn Zoon. Het boek Hebreëen vertelt ons van God “dat Hij beloont wie Hem zoeken” (Hebreëen 11:6). De schepping zou mensen ertoe moeten leiden de ware en levende God te zoeken. In hun geestelijke doodsheid doen velen dat niet, maar zij zijn “niet te verontschuldigen” (Romeinen 1:20). God is geheel gerechtvaardigd in de veroordeling van mensen.

Wordt deze rechtvaardiging van God verkregen door een evolutionaire interpretatie van “Zijn werken” (Romeinen 1:20)? Per definitie is de evolutietheorie een poging om de oorsprong van het universum te verklaren, en ook zijn reusachtige aantal componenten, middels “niet-bovennatuurlijke” processen. Evolutie en zijn enorm lange tijdsperioden zoeken “wetenschap te verlossen van Mozes”.^[8] Deze doelstelling begon met het naturalisme²^[9] en zijn begeleidende enorm lange tijdsperiodes in de kosmologie, en met het uniformitarianistische³ (traag en gradueel) idee in geologische wetenschap door mensen zoals deïst⁴ [10] Charles Lyell⁵. Het won aan kracht om biologie, antropologie en zelfs theologie in te sluiten, door hen die in Lyell’s zog kwamen, inbegrepen Darwin zelf die beïnvloed was door het boek van Lyell: *Principles of Geology*. Alles moest verklaard worden vanuit materie en energie die werkten door natuurwetten.

Als het universum inderdaad kan verklaard worden vanaf zulke basis van filosofisch naturalisme, dan vertellen “Zijn werken” ons niets over Gods “kracht en goddelijkheid”, en voorzien ze op hun best slechts in een illusie van God. Zegt Paulus ons dat mensen “niet te verontschuldigen zijn” op basis van een illusie van ontwerp in de natuur? Om het anders te stellen: als de schepping niet echt op een Schepper wijst, dan hebben we elke reden Hem af te wijzen en te negeren. Elke poging om evolutie te incorporeren in schepping ondermijnt de rechtvaardigheid van God

Psalm 19:2-5 gaat in veel opzichten parallel met wat Paulus ons zegt in Romeinen:

- 2 De hemel vertelt Gods eer,
het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen.
- 3 De ene dag spreekt overvloedig tot de andere,
de ene nacht geeft kennis door aan de andere.
- 4 Geen spreken is er, geen woorden zijn er,
hun stem wordt niet gehoord.
- 5 Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde,
hun boodschap tot aan het einde van de wereld.

Elke bewuste, rationele mens heeft een getuigenis van Gods bestaan, kracht en goddelijkheid tot zijn beschikking. Als wij ervoor kiezen dit getuigenis te negeren, dan zijn wij voor God “niet te verontschuldigen”.

Het ontwerp en de informatie in de schepping vertelt ons dat God intelligent en persoonlijk is, zoals wij. Het ontwerp, detail en ingewikkeldheid vertellen ons van Zijn alwetendheid, en de grootsheid vertelt ons van Zijn almachtigheid, en de universele applicatie van Zijn natuurwetten vertelt ons van Zijn alomtegenwoordigheid. De entropie⁶ die wij overal en continu waarnemen, neemt altijd toe, zodat het universum afloopt, en ons vertelt dat de Schepper Zelf eeuwig, “buiten” en groter dan het universum moet zijn, opdat Hij het kon “opgewonden” hebben.

---

² Naturalisme: in de filosofie de leer dat er niets kenbaar is of bestaat boven de natuur of het zijnde; leer waarin het bestaan van God wordt ontkend en al het bestaande uit natuurlijke oorzaken wordt verklaard. (Van Dale).

³ Uniformitarisme: het idee dat de processen die aan de basis van de geologie liggen, dezelfde vorm en frequentie hebben gehad tijdens het verloop van de geschiedenis. In feite stelt men dus: “Het heden is de sleutel tot het verleden”.

⁴ Deïsme: Het stelsel dat Gods bestaan erkent als van de wereld onderscheiden, maar ook gescheiden, in die zin dat God, na de wereld geschapen te hebben, op de gang van de dingen geen invloed meer uitoefent (als zodanig het tegenovergestelde van theïsme). (Encarta 2002). Geloof aan één God berustend op de rede, niet op openbaring (Van Dale).

⁵ Charles Lyell, (Kinnordy, Schotland, 14 november 1797 – Londen, 22 februari 1875) was een Brits advocaat, geoloog en paleontoloog, bekend om het verspreiden van het uniformitarianisme onder het grote publiek door de boeken die hij schreef. Hij was een belangrijke aanhanger van de evolutietheorie. (http://nl.wikipedia.org/wiki/Charles_Lyell).

⁶ Entropie is een maat van wanorde, of de afname van bruikbare energie. De entropie neemt toe tot een maximum. Met het verloop van de tijd vallen alle fysische systemen uit elkaar; alles neigt tot wanorde.

In de verzen 8-15 gaat de psalmist verder met ons te vertellen dat de andere getuige die God ons gegeven heeft, Zijn Woord is. De Bijbel vertelt ons van Gods heiligheid, Zijn veroordeling van zonde, van Zijn liefde en van Zijn Zoon Jezus Christus door Wie wij een relatie hebben met onze Schepper en waardoor wij “welgevallig zijn voor Uw aangezicht, HEERE, mijn rots en mijn Verlosser!” (Psalm 19:15).

Referenties

1. The title of one of his best selling books, *Climbing Mount Improbable*, which attempts to show how natural selection and mutations allegedly explain the appearance of design.
2. Strong's.
3. Perhaps those not fully capable of such perception, e.g. infants and those mentally disabled since childhood, would be excluded from being 'without excuse'. Return to text.
4. Grigg, R., [A brief history of design](#).
5. Paley – *Natural Theology*, as quoted in [A brief history of design](#).
6. Crick, F., *What mad pursuit: a Personal View of Scientific Discovery*, Sloan Foundation Science, London, 1988, p. 138.
7. The title of one of his best selling books, *Climbing Mount Improbable*, which attempts to show how natural selection and mutations allegedly explain the appearance of design.
8. This was the stated aim of the patron of long-age geology, Scottish lawyer Charles Lyell. See [Charles Lyell's hidden agenda—to free science from “Moses”](#).
9. Matter and energy is all there is.
10. Deism was the idea that a remote, impersonal God was involved in setting the universe and its physical laws into motion, but after that only natural processes took place with no or very little interference from this 'god'.

---

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm